

се нарича „Топлицитѣ“. Навѣрно, името е създадено отъ „Топила“ (за звучностъ): по него има блатца, въ които женитѣ топятъ конопъ („грѣсти“). Тѣзи блатца не сж отъ извори или отъ друга текуща вода. Върбовченци и сами се чудятъ на това плато: горниятъ пластъ по него (дилювиала) трѣбва да е съвсемъ плитъкъ, а по-дълбоко ще стоятъ пластове, които не пропусчатъ дъждовнитѣ и снѣжни води. Така щомъ завалятъ дъждове, цѣлото това плато се е разкашквало и ставало непроходимо. А хлѣтнатинитѣ срѣдъ него (изъ които дъждовнитѣ или снѣжни води не може да се изтичатъ) се превръщали на блата. Въ тѣхъ прииждали птици-рибари, а прелитали сжщо и ята диви патици. Азъ подказвамъ на Петра, че въ такива полета, които не просмукватъ дъждовнитѣ води, може да се търси каменна соль, че даже и петролъ. Но Петъръ троснато се изврѣща на страни: той е вече дълбоко разочарованъ отъ „иманярството“, — на лице е толкова много „калайна“ руда, а да нѣма „жила“!

XIV.

Подъ „Янiovъ мостъ“ (където се събиратъ тритѣ дола на Върбовчець) се открива широко рѣчно легло. Нѣкога тукъ сж текли

¹⁾ Сега при с. Орѣшець е имало срутване на подземни пластове съ бучене. Заслужава да се проучи странното плато подъ селото.